

SZALÉZI MŰVEK

45. Erdey Ferenc

A LÉLEK MAGÁNYÁBAN

Elmélkedések lelki napra
110 oldal, ára 1.— P.

46. Erdey Ferenc

A FATIMAI CSODA

III. kiadás. 130 oldal, ára 1.30 P.

47. Erdey Ferenc

PRAEDIXI VOBIS!

116 oldal, ára 1.— P.

48. Borsiczky Oszkár

UTJELZŐK A JÁMBOR ÉLETRE

200 oldal, ára 2.20 P.

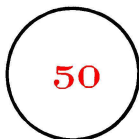
49. Erdey Ferenc

ENGESZTELŐ SZENTMISEÁLDOZAT

112 oldal, ára 1.50 P.

SZENTMISÉD ÉS ÉLETED

LELKIÉLET KISKÖNYVEI

50

DUTIL GASTON ABBÉ

**SZENTMISÉD
ÉS ÉLETED**

**FORDITOTTA
EGY SZATMÁRI IRGALMASNÓVÉR**

III. KIADÁS

S Z A L É Z I M Ű V E K

Nihil obstat. Carolus Szitkey S. S. censor
dioecesanus. — Imprimatur. No. 1023/1944.
Vacii, die 18-a Februarii 1944. † Josephus
Episcopus Vaciensis.

9196 — Don Bosco Nyomda, Rákospalota,
Horthy M.-út 97. (Felel Sarkadi J. Alajos.)

ELŐSZÓ A III. KIADÁSHOZ

Az áldozat bemutatása a legnagyobb emberi tett. Mert áldozatot csak Istennek lehet bemutatni. Csak Neki jár ki ez az egyedülálló cselekedet.

Ezért már a puszta kenyér- és boráldozat is a legnagyobb tett lenne a világon. De milyen értéké fokozódik ez az áldozat, mivel a szentmisében önmagát áldozza fel Krisztus a mennyei Atyának a kenyér és bor külső színe alatt. Minden mélyen érző és gondolkozó lélek megérti a szentmise végtelen értékét. Tudja, hogy nagyobbat nem adhatunk a mennyei Atyának, mintha egyszülött Fiát áldozzuk fel Neki a szentmisében.

Ezt értette meg az a nagy magyar ember, aki az ország lakos-

ságát engesztelő kápolna felállítására szólította föl, ahol engesztelő szentmiséket mutatnak majd be a jó Isten irgalmának kiesésére.

Mikor a Szentmiséd és életed c. kis füzet, — amelynek az a célja, hogy közelebb vigye olvasóit a szentmise megértéséhez, — harmadszor kerül sajtó alá, ezzel is szolgálni akarjuk az „engesztelő kápolna” ügyét, amely annyira országos ügy, annyira a jó Isten ügye.

Az első két kiadás csak igen szerény körben lett ismerőssé. Hiszszük és reméljük, hogy a III. kiadás, mint a Kis könyvtár füzete, sokkal több lélek számára teszi hozzáférhetővé Dutil abbé értékes kis művét.

A szentségi Úr Jézus áldása legyen e kiadáson is.

Szatmárnémeti, 1943 június 24-én,
Úrnapján.

A fordító.

SZERESSUK A SZENTMISÉT

Mint minden katolikus, te is jelen vagy a vasárnapi szentmisén.

Ezt az Egyház szigorúan előírja.

Vannak azonban keresztények, akik csak azért hallgatnak szentmisét, mivel ez szigorú parancs.

Nem szeretik a szentmisét, mert nem értik: és azért nem értik, mert nem élik.

A szentmise számukra csak külsőséges vallási ténykedés, nincs hatással életükre, mert csak testükkel vannak jelen, lelkük nem éli át a nagy titkot.

Aki igazi katolikus és apostol akar lenni, annak föltétlenül szeretnie kell a szentmisét. De hogy megszeresse, értenie kell azt és egyesítenie kell életével.

Mi csak azt szeretjük, ami a mi-

enk, amibe **őnmagunkból adunk** valamit. Te is olyan mértékben szereted meg a szentmisét, amilyen mértékben a tied. Akkor szereted, amikor a pappal együtt te is bemutatsz, amikor **beleviszed életedet és beleviszed a szentmisét életedbe.**

Életed szentmisédben és szentmiséd életedben: a mise és élet egyesülésének gondolatát így lehet kifejezni.

Ezt a gondolatot szeretnék e sorok megértetni és ennek megvalósítását akarják előmozdítani.

MEGÉRTENI A SZENTMISÉT

Mit mond hitünk a szentmiséről?

A szentmise Jézus életének két lényeges mozzanatát eleveníti meg: **az Utolsó vacsorát és a Keresztet.**

Az világos, hogy a szentmise megújítja azt, ami az Utolsó vacsorán történt, hiszen átváltozáskor a

pap ugyanazon szavakat és cselekményeket ismétli meg, amelyeket az Ur Jézus mondott és tett Nagycsütörtök este.

De hogy a szentmisében megújul a Kálvária nagypénteki jelenete, azt már kissé nehezebben értjük meg.

A kereszten Jézus halála véres volt. Jézus értünk vérét ontva halt meg.

A szentmisében Jézus halálának ez a véres jellege nem újul meg, ez tehát vérnélküli áldozat.

De amint Nagypéntek délután Jézus a Kálvárián felajánlotta Atyjának értünk elszenvedett kínjait és halálát: éppen úgy ajánlja fel ezeket újból a szentmisében.

A szentmisében még valamivel több is van, mint az Utolsó vacsórán és a Kálvárián.

Az oltáron már nem egyedül ajánlja fel magát Jézus Atyjának.

Az oltáron levő Jézus nemcsak Őnmaga ajánlja fel magát Istennek és nem is csak a miséző pap ajánlja Őt fel, hanem mindazok, akik a szentmisén jelen vannak.

Sőt a pap és a szentmisében jelenlevő hívek önmagukat is felajánlják Jézussal.

Felajánlják az Atyaistennek örömeiket, szenvedéseiket és egész életüket.

MEGÉRTETTED EZT?

Tudtad ezt?

Vagy legalább gondolkoztál ezen?

Tudtad-e, hogy valahányszor jelen vagy a szentmisén, te is felajánlod Istennek Megváltód életét, szenvedését, halálát és Megváltódat magát?

Tudtad-e, hogy valahányszor jelen vagy a szentmisén, fel kell ajánlanod Istennek Jézus Krisztus

szenvetésével, életével és halálával együtt saját szenvedéseidet, napi munkáidat, küzdelmeidet, egész életedet és halálodat, ahogyan az Isten akarata szerint el fog következni?

Megértetted-e, hogy a szentmise nem csupán látványosság? Egészen más valami az!

Értsd meg, hogy a **szentmise isteni színjáték**, amelyben neked sokkal nagyobb szereped lehet, mint az apostoloknak az Utolsó vacsorán és Jézus keresztfeszítésénél!

Megértetted-e, hogy ez isteni színjátékban részt kell venned? A szentmisénél nemcsak szemlélő vagy, de cselekedned is kell valamit, nemcsak imádkoznod, de tenned is kell.

A szentmisén nem néző, hanem **szereplő** vagy, ebben a drámában tevékeny szerepet kell betöltened.

A SZENTMISE ÉS TE

Már e cím is mutatja, hogy a szentmise és életed között kapcsolat van.

A kereszten csak Jézus ajánlja fel magát. A szentmisén te is ott vagy.

Előbb Jézust ajánlod fel Istennek, de önmagadat is fel kell ajánlanod vele, gyakorlati módon: fel kell ajánlanod vele mindennapi munkáidat, a hét nehézségeit, erőfeszítéseidet, szomorúságaidat, örömeidet, egyszóval egész életedet.

A szentmise nemcsak az a félóra, amelyen minden vasárnap felajánlod Istennek szent Fia halálát és szent Fiával önmagadat.

A szentmisének bele kell kapcsolódnia életedbe, amint életednek is bele kell hatolnia szentmisédbe.

E félórának hatással kell lennie nemcsak egész vasárnapodra, hanem egész hetedre.

OTT VOLTAM

Ha valami nevezetes eseményt láatsz, érzed annak hatását.

Visszagondolsz rá a következő napokon is.

Mindenkinek, aki beszél róla, azt mondod: „Ott voltam!”

Hátha még részt is vettél azon az eseményen, mennyivel több az emléked róla! Mennyivel mélyebb a megindulásod, ha pl. valami balesetnél vagy tűzvésznél segítséget nyújtottál!

Gondolj azokra, akik a háborúról mondják: „Ott voltam!”

Mily fölemelő számodra is visszagondolni nagy tetteidre, arra a nagy eseményre, amelyben szerepet játszottál!

Mily büszkeséggel, bizalommal és lelkesedéssel tölt a jövőre nézve!

Lásd, a szentmisén, e csodálatos isteni eseményen nemcsak jelen

vagy, hanem egészen benne vagy, résztveszel benne.

Jézusnak a keresztfán mondott és az oltáron folytatott imája, életének értünk való odaajándékozása megérdemli, hogy róla megemlékezzünk, hogy gondoljunk rá a hét folyamán.

Hiszen tudjuk, hogy Jézus minket is belefoglalt imájába és nem egyedül ajándékozta oda magát, hanem mi is odaadtuk Őt.

A SZENTMISE ÉS MINDENNAPI ÉLETED

Mivel a szentmisének ily nagy a fontossága, ha bensőségesen bekapcsolódol, azért már egy szentmise is, amit hetenkint hallgatsz, egész sor igen komoly következménnyel jár.

Ha jelen voltál és résztvettél a szentmisén és vasárnap ismét el-

jössz, követhetsz-e el a hét folyamán bűnös cselekedetet, beszélhetsz-e bántó, szennyes dolgokat?

Beszélhetsz-e, tehetsz-e, gondolkozhatsz-e úgy, mint azok, akik soha sincsenek jelen a szentmisén; akik sohasem voltak benne Krisztus imájában?

Ha csak egyszerű néző lennél a szentmisén, még meg lehetne érteni, hogy nem készülsz rá jól és nem gondolsz vissza rá.

De ha meggondolod, hogy az isteni színjátékban szereplő vagy, hogy bensőséges részed van benne, lehetetlen, hogy kevésbe vedd azt.

A vasárnapi szentmise befolyásolja, módosítja tehát életedet az egész hét folyamán.

Egész hetednek mintegy össze kell fornia szentmiséddel.

Misédnek ragyogó napnak kell lennie, amely az egész hetet bevilágítja, átalakítja.

Miséd mintegy csúcspontja, legfontosabb, legszebb mozzanata hentednek. Vasárnapi szentmiséd emeljen fel téged saját szemedben, kötelességeket rójon rád, hibákat tiltson meg. Életedet és emberi értékedet fel kell fokoznia. Segítenie kell, hogy bensőségebb keresztény és lelkesebb apostol légy.

A LITURGIKUS CSELEKMÉNY

A szentmise valóban cselekmény, tevékenység, fogható valóság, amelyben részesedned és benne közreműködnöd kell.

Lassan pereg le, mint egy dráma, amelynek szereplői Jézus Krisztus és te s veled együtt mindazok, akik jelen vannak a szentmisén. A pap képviseli mindegyiket: Krisztust, téged és minden jelenlevőt.

A szentmise drámájának színtere az oltár.

Az oltár magasan áll, hogy mindenki lássa és megértse, ami a szemelőtt történik.

Az oltár körül személyek vannak. A pap, a ministráns és te; és ott van a legfőbb, a láthatatlan: Krisztus.

A pap téged képvisel. Beszél, cselekszik. Igazi szerepe van, amelyet egész lelkével átél és külső mozdulataival is kifejez.

Neked is szerepelned kell vele együtt.

Figyelned kell tehát a papot: taglejtéseit, mozdulatait végezd lélekben vele együtt.

Nemcsak szemmel kell követned. Mondanod is kell vele együtt ugyanazon szavakat, amelyeket ő mond.

Tehát, hogy jól lehess jelen a szentmisén, lehetőleg olyan helyet kell keresned, ahonnan láthatod a

papot és az oltárt. Legyen könyved is.

A könyvből érted meg a pap taglejtéseit és azok jelentését.

Kell olyan könyv, amelyből követheted a pap szavait; jó, világos, teljes és részletes könyv, mert vannak imák, amelyeket minden szentmisében elmond a pap. Ezek alkotják a szentmise állandó részét (*ordinarium missae*). Vannak azután olyanok is, amelyek minden szentmisében változnak.

A NÉGYFELVONÁSOS SZINJÁTÉK

Miből áll e szentmise, amelyet követni akarsz, majd úgy, hogy az oltárra nézel, majd úgy, hogy misekönyvedből imádkozol? Miből áll ez a szentmise, amelyet a pappal együtt be akarsz mutatni?

Mint az igazi színjáték, ez is több felvonásból áll.

Négy főrészt különböztetünk meg benne:

1. A kezdettől a Credóig terjedő rész az **előmise**, vagy a hitujoncok miséje. Az ősegyházban a hitujoncok, a katechumenek csak ezen a részen lehettek jelen.

Ez a rész olvasmányokból és imákból áll. Összehasonlítva a másik három résszel, ez a legkevésbé fontos rész.

2. A Credo végétől a Sanctusig van a **felajánlás**: a pap felajánlja a kenyeret és a bort, amelyek Krisztus Testvé és Vérévé változnak majd át; ezenfelül felajánlja Istennek saját életét, a hívekét, tehát a tiedet is.

3. A Sanctustól a Miatyánkig van az **átváltozás**. Ez az a pillanat, midőn Krisztus valóban leszáll az oltárra. Ez a szentmise legfontosabb része.

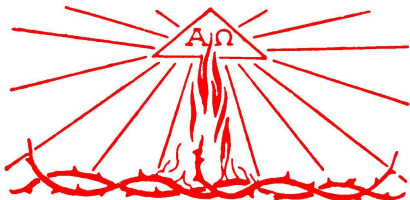
4. A Miatyánktól a mise végéig van az **áldozás**.

Az Egyház elgondolása szerint csak úgy hallgatunk igazán jól szentmisét, ha áldozunk is.

I. A Z E L Ő M I S E

BOCSÁNATKÉRÉS ÉS KÖNYÖR- GÉSEK

Megfigyelted, mi történik a szentmise kezdetén?

A pap, miután letette a kelyhet az oltárra, nem mer az oltár közelében maradni. Lejön az alsó lépcsője elé. Felkéri a ministránst, aki most, mint az egész szentmise alatt is, a te nevedben beszél, hogy egyesüljön vele, amidőn az Isten irgalmasságához folyamodik.

A „Judica me” zsoltár alázatosságot és bizalmat kifejező szavait mondják el felváltva. Azután mind-

ketten elimádkozzák a Confiteor-t.

A ministráns önmaga és a te nevedben is mondja. Bocsánatot kér Istentől a te nevedben.

Kérj ekkor te is bocsánatot.

Gondolj arra, amiért a hét folyamán szemrehányást kellett magadnak tenned, hibáidra, talán súlyos hibáidra!

Végezz a szentmise e részén a letűnt hétről lelkiismeretvizsgálatot, mint keresztény és apostol, mert nincs igazi keresztény apostolság nélkül.

Megtartottad-e életszabályodat?

Áhítatgyakorlataid fejlesztették-e benső életedet?

Mit tettél Krisztusért a hét folyamán?

Hogyan apostolkodtál az elmúlt vasárnap óta?

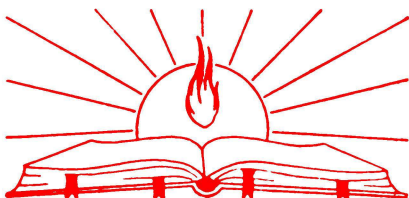
Az Introitus, a Kyrie és Gloria után következnek a könyörgések. Ekkor a pap a te nevedben Isten

elé terjeszti az Egyház minden szükségletét, a tieidet is.

Próbáld megérteni és átélni e széleskörű, mély és katolikus kéréseket, amelyek a szentmisék, főleg a vasárnapi misék könyörgéseiben találhatók.

Imádkozzál akkor az Egyházért, hazánk és az egész világ katolikus-ságáért, a katolikus akcióért.

Kérj Krisztustól kegyelmeket meggyőződéses, katolikus apostolkodásod számára.

TANULNI ÉS HINNI

Jézus a bölcsőtől a keresztségig beszélt és prédikált.

Tanuljunk Jézustól, hallgassuk, nézzük és éljük Őt!

A szent leckének és evangéliumnak az a célja, hogy tanítást adjon nekünk Jézusról, hogy közel hozza nekünk az Ő tanítását és személyét.

Mint kereszténynek, szent kötelességed, hogy Jézust megismertesd és megszerettesd környezetekkel. Tanulmányozd tehát behatóan Jézus tanítását és sajátítsd el azt az evangélium útján.

Kérdezd meg magadtól, vajjon olvasod-e az evangéliumot és elméledsz-e eleget róla.

E tanításoktól föllelkesítve megvallhatod aztán hitedet a Credóban.

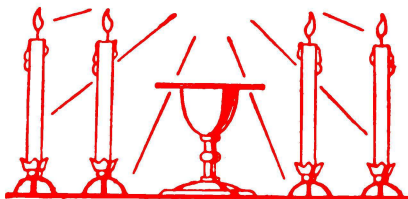
Gondolj arra, hogy a Hiszekegy minden ágazatának befolyással kell lennie életedre.

Gondold meg, hogy a hitnek általad is lassan fényt és boldogságot kell vinnie közömbös, vagy hitetlen testvéreid számára.

II. A FELAJANLÁS

A VIZCSEPP

A pap és te is vele, — előkészítettek szíveteket és értelmeteket.

Mit fogtok most tenni?

Ugyanazt, amit Krisztus Urunk az Utolsó vacsorán, Nagycsütörtök este.

Az Úr Jézus vette a kenyeret és a bort s felajánlotta azokat Atyjának.

A pap veszi a kenyeret a kis aranyozott tálcán, a paténán. Vesz bort is. Beleönti a kehelybe.

Észrevetted, hogy a pap most olyat tesz, amit Jézus talán nem tett az utolsó vacsorán? Egy csepp vizet önt a kehely borába.

Ez a vízcsepp a te életedet jelképezi, amely hozzáadódik Jézus életéhez, hogy mindkettőt egyszerre ajánlja fel.

A kehely e vízcseppjének és borának összekeverése képe az egész emberiség és a Megváltó közötti egyesülésnek.

Képe ez a közötted, a szentmisén jelenlevő keresztény lélek s nagy Testvéred, Jézus Krisztus lelke közötti egyesülésnek.

Gondolkozzál e cselekmény mély-séges jelentésén.

A borral összevegyült vízcsepp nemsokára Jézus Krisztus Vére lesz, mint a bor maga.

Gondolj arra, hogy a te életedet képviseli ez a vízcsepp, napi munkádat, fáradalmaival és gyönyörű-ségeivel; családi életedet, könnyeidet, örömeidet, apostolkodásodat, önfeláldozásodat, fájdalmaidat és szenvedéseidet.

Mindez benne van a kehelyben, a Jézus áldozatával való egyesülés folytán istenivé lesz, amint a borral kevert vízcsepp is Krisztus Vérévé változik.

Életed így valamiképpen Jézus élete lesz; örömeid, fájdalmaid, szenvedéseid Jézus örömei, fájdalmai, szenvedései lesznek.

Gondolj erre, éld át ezeket az igazságokat és szeretni fogod szentmisédet és a vasárnapi szentmise felajánlásakor minden héten beleteleszed majd a vízcseppel Jézus Krisztusba egész emberi életedet; és ez az élet egészen istenivé válik.

De menj tovább.

Amennyiben hatalmadban áll, ajánld fel és tedd a kehelybe minden keresztény és nem keresztény testvérednek életét és fáradalmaid is, hogy, ha lehetséges, az ő életük is isteni értéket nyerjen.

Mert a szentmise folyamán egy pillanatra sem szabad megfeledkezned a férfiak, nők és gyermekek hatalmas tömegéről, akik élnek, dolgoznak, fáradoznak, szenvednek és meghalnak anélkül, hogy ismernék Krisztust.

Gondolj azokra, akik kínos munkával és akik a munkanélküliség még kínosabb tétlensége miatt gyötrődnek. Gondolj a szegény viskókban élő nyomorgókra, a betegekre és árvákra. Gondolj a rablásoktól, háborútól, éhségtől sujtott népekre.

Képzeld el egy pillanatra az általános emberi fájdalmat, az életek eltékozlását, az embermilliók gyötrelmeit, melyeket testükben, szívükben és lelkükben szenvednek.

És mit tesznek szenvedéseikkel embertestvéreid, akiket Krisztus éppen úgy megváltott, mint téged?

Értelmetlen, terméketlen kegyet-

lenségnek, kemény vaksorsnak tekintik azokat.

Nem tudják, vagy egyáltalán nem akarnak arra gondolni, hogy a szenvedés gazdagság.

E szenvedéseknek Isten elgondolása szerint az lenne a rendeltetésük, hogy az emberiség váltságdíját, haladását, boldogságát napról-napra megfizessék. De mivel az emberek megszenteltelenítik a szenvedést és az emberi nyomort megfosztják értékétől, te alakítsd át azt istenivé, te add vissza annak természetfölötti, megváltó értékét oly módon, hogy felajánlod azokat a jó Istennek az Úr Jézus szenvedéseivel egyesítve.

Ajánld fel hát Istennek mindazok életét és szenvedését, akik nem ajánlották azt fel, hogy ezek az életek és szenvedések egyesüljenek az Úr Jézus életével és szenvedéseivel.

ÉLETED FELAJÁNLÁSA

Miután felajánlottad a kelyhet „az egész világ üdvéért” és főleg keresztény testvéreidért, ne feledd elmondani lassan, egész lelkedből az „In spiritu humilitatis... Az aláztosság szellemében...” kezdetű imát, amely egész életed és minden emberi élet felajánlásának a kifejezése.

E gyönyörű imát így lehetne körülírni: „Miután felajánlottuk a kenyeret és a bort, amelyek Krisztus Testévé és Vérévé változnak majd át, felajánljuk Neked, Istenünk, Atyánk, önmagunkat. Felajánljuk egész életünket, munkánkat, örömeinket, nehézségeinket, fájdalmainkat, fáradságainkat. Kérünk, fogadd kegyesen mindennapi életünk e felajánlását és egyesítve Jézus Krisztus felajánlásával a kereszten, tedd azt istenivé.”

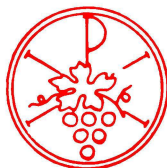
Azután a pap figyelmeztet bennünket arra, hogy a szentmise nemcsak az **ővé**, hanem a mienk, a **te szentmiséd** is; hogy te **szereplő** vagy e szent cselekményben. Azért kifordul és hangosan ezt mondja: „Orate fratres...” „Imádkozzatok testvéreim, hogy az én és a ti áldozatok kedves legyen a mindenható Atyaisten előtt.” „Suscipiat” — feleli a ministráns: „Fogadja az Úr kegyesen ezt az áldozatot kezedből nevének tiszteletére és dicsőségére, a magunk és az egész Anyaszentegyház üdvére.”

Ezután következik a Prefáció, az Istenhez intézett dicsőítő ének, amely alatt egyesítheted szavadat a magad és az egész emberiség nevében mindazok szavával, akik a teremtet világban a Szentháromságnak, főleg Teremtő és Megváltó Istenünknek dicsőségét zengik.

„Valóban méltó és igazságos, illő

és üdvös, hogy neked mindenkor és mindenütt hálát adjunk.”

A Prefáció e szavainak olvasásakor gondolj arra, hogy ez annyit jelent: Köszönöm neked Istenem, a bennem viruló életet; köszönöm a természetet, amely oly fönségesen szép, virágaival, hegyeivel, napjával; köszönöm, hogy keresztény vagyok, hogy bennem vagy a kegyelem által; köszönöm, hogy ismerlek, szeretlek, köszönet mindenért, amit velem és értem tettél.”

III. AZ ÁTVÁLTOZÁS

AZ ÁLTALÁNOS IMA

A Prefáció végén csengetnek, hogy figyelmünket felhívják a szentmise most kezdődő legfontosabb részére: a Kánonra.

A jelenlevők letérdelnek.

Ez a valóban katolikus, azaz általános ima pillanata, midőn az egész földkerekségen elterjedt Egyházért imádkozunk.

* Kánon görög szó, törvényt, szabályt jelent. Ez a szentmise leglényegesebb, változatlan része. A Kánon imái majdnem 18 évszázad óta ugyanazok. Gondolj a sokmillió papra, akik ezeket annyi idő óta imádkozták.

Imádkozzál akkor az egész világon élő, minden nemzethez tartozó katolikus testvéreidért. Légy büszke, hogy az óriási katolikus családhoz tartozol. Imádkozzál a Pápaért, akinek vállain nyugszik a világegyház súlyos felelőssége.

Imádkozzál az Egyház egységéért és békéjéért. Imádkozzál püspöködért, a papokért, a szentmisét előted és veled bemutató papért.

Gondolj arra, hogy ez a pap viszont imádkozik érted és hogy minden pap, — körülbelül 350.000 — aki e napon bemutatja a szentmisét, imádkozik érted akkor, midőn Istennek ajánlja „mindazokat, akiknek hite és áhítata ismeretes a jó Isten előtt.”

Legyen a szentmise e pillanatában valóban katolikus, az egész világot, a világegyetemet minden szükségét, minden emberi nyomorúságot átölelő nagy szíved.

De lehet emellett imád egészen otthonias, családias is. Imádkozzál e percekben szüleidért, környezeted minden tagjáért, családotért, barátaidért, jótevőidért, szomszédaidért, a szegényekért, ismerőseidért.

Imádkozzál azokért, akiket szeretsz. Azokért is imádkozzál, akiket kevésbé szeretsz és azokért is, akiket nem szeretsz.

Imádkozzál ellenségeidért, akiket ismersz és akiket nem ismersz.

De főleg két nagy szándékot nem szabad a szentmise e pillanataiból kifelejtened.

Az első: önmagad. Mit kérj önmagad számára? Gondoltál-e a hét folyamán arra, hogy mit fogsz a szentmisében magad számára kérni? Mikor megérkezel vasárnap reggel a szentmisére, a te szentmisédre, már tudjad, hogy mit kell legjobban kérned a jó Istentől saját magad számára.

Kegyelmet, hogy ellenállhass ebben és ebben a kísértésben; hogy jobban tudj imádkozni; hogy jobban megértsd keresztény életed feladatát.

A második szándék: Azok, akik befolyásod alatt élnek.

Azok a lelkek, akiknek emberi és isteni értéke életed példájától, szavaid hatásától és imád hatalmától függ.

Imádkozzál tehát azokért, akik körülötted élnek, iskola-, hivatal-, munkatársaidért; az alkalmazottakért, a munkásokért, akik esetleg a te kezéd alatt vannak; a gyermekekért, akiket Isten rád bízott.

Imádkozzál azokért is, akik nem keresztények, hogy elnyerjék a világhosszág és a hit boldogságát. Imádkozzál végül apostolságodért. Légy rajta, hogy megértsd és elnyerd a keresztény buzgóság kegyelmét.

Kérdezd meg magadtól, vajjon apostolkodási vágyad nem szorítkozik-e környezeted, legfeljebb egyházközséged nagyon is szűk határai közé? Kérdezd meg magadtól, megértetted-e valóban azt az igazságot, hogy a keresztény ember érdeklődjék egyházmegyéje, hazája, az egész világ katolikussága iránt és tegyen is érte valamit?

VALÓSÁGOS JELENLÉT

Közeledik az átváltozás.

A pap ugyanazon taglejtéseket, szavakat ismétli, ugyanazon titkot hajtja végre, amit Krisztus Urunk Nagycsütörtökön.

A szentmise középpontjában vagyunk. Ez az Áldozat nagy pillanata, amikor Krisztus odaadja magát Atyjának és embertestvéreinek.

E nagyfontosságú pillanatban Jézus felajánlja Testét és Vérét, szent

Szívének szomorúságát, haláltusájának és halálának vértanúságát.

Felajánlja a szenvedéseket, amelyeket nem nagyravágyásból, nem gyönyörért, pénzért viselt; nem lázadozva, nem jajgatva, nem tagadva a szenvedés isteni hivatását és értékét, mint az emberek nagy része teszi, hanem azért, hogy szenvedéseinek végtelen értéke egymagában kárpótolja azt a sok elpazarolt, szentségtől és érdemtől megfosztott emberi szenvedést.

Jézus az oltáron van, mint egykor a kereszten; most nem szenved, nem hal meg, hanem szenvedéseit és halálát ismét felajánlja váltságdíjul, elégtételül, engesztelésül az elmulasztott jókért és az elkövetett rosszakért.

De ha Jézus az egész emberi nemért ajánlja is fel magát most az oltáron, először különösképpen érted ajánlja fel, aki a szentmisén

jelen vagy, aki a pappal együtt felajánlottad Őt és Vele együtt önmagadat. Gondolj erre.

Krisztus mindjárt jönni fog. Valóban jelen lesz előtted.

Éleszd fel hitedet.

Ez az Ostya, amely az imént csak valami, csak kenyér volt, most Valaki lesz: Krisztusod!

Gondolj erre.

Ez a legnagyobb esemény, amelyen a földön jelen lehetsz.

És nemcsak jelen vagy ennél az eseménynél, hanem résztveszel, közreműködöl benne.

Milyen boldogság! De mily következményeket jelent egész heted, egész életed számára e közreműködés!

Átélted, sőt a pappal együtt végre is hajtottad a kenyér és bor átváltozását az Úr Jézus szent Testévé és Vérévé. Tedd fel magadban, hogy te is átváltoztatod életedet,

azaz átalakítod a tisztán emberi életet igazán isteni életté.

Alakítsd át istenivé benne azt, ami túlságosan emberi, alacsony és szegényes.

A kenyér és bor külső színe alatt Krisztus van jelen. Benned is él Ő.

Épp oly valóságosan él benned, mint az átváltoztatott kenyérben, jóllehet különbözőképpen. Megkeresztelt lelkedben él, ha a kegyelem állapotában vagy.

Elrejtőzik benned, mint az ostyában.

Ő, tedd, hogy felfedezzék, felismerjék Őt benned! Vidd Őt másoknak szavaddal, példáddal, szereteteddel, amint a pap is mindjárt vinni fogja az átváltoztatott kenyeret az Őt váró híveknek.

És most a pap, hogy Jézus valóban jelen van előttünk, többször keresztet vet a szent ostya s a kehely felett. E keresztvetésekkel jel-

zi a keresztfát, amelyre a szent Testet felfeszítették s amelyen szent Vére folyt.

A pap imádása kifejezéséül többször térdet hajt.

Imádkozzál e szent pillanatokban, amidőn az Úr Jézus valóságosan jelen van az oltáron.

E pillanatok oly rövidek és Jézus oly bensőségesen kéri értünk Atyját!

Egyesülj egész szivedből ezzel az imával.

Jézus eszébe juttatja Atyjának, hogy felajánlotta és ismételten is mindig felajánlja érted életét, halálát, egész szeretetét s örök imáját.

Mint felajánláskor, úgy most is gondolkozzál arról, hogy mit adhatsz Neki? Mily áldozatokat, munkát, lelki előhaladásod milyen zálogát?

A kánon befejeztével a pap kéri, hogy az Atyaisten találja Krisztus-

ban minden dicsőségét és tiszteletét.

Vajjon a te életed tiszteli, dicsőíti-e Istent? Büszke lehet-e arra, hogy téged gyermekei közé számíthat? Igazán apostola vagy-e? Mit akarsz ezután tenni érte?

MEGEMLÉKEZÉS A HOLTAKRÓL

Az átváltozást követő pillanatokban a pap imádkozott a nagy emberi család összes elhunytjaiért is. Azt mondta az Eucharishtiában jelenlevő Úr Jézusnak: „Aki itt jelen vagy, imádkozzál halottainkért!”

A te nevedben is mondta ezt a pap.

Imádkozzál te is halottaidért, családodért, de az egész emberi család halottaiért, a háború áldozataiért, a balesetek áldozataiért, azokért, akik a munka, az önfeláldozás, az apostolkodás dicsőséges mezején haltak meg. (Tengerészek, bányászok, or-

vosok, misszionáriusok, szerzetesek.)

Gondolj most is a naponkint bemutatott 350.000 szentmisére, amelyekben imádkozik a miséző pap, mindazokért, akik a kegyelem állapotában elhúnytak és a tisztító tűben vezekelnek. Imádkozzál hozzátartozóidért, akik ez év folyamán fognak meghalni.

Imádkozzál azért a 140.000 emberért, aki naponta meghal, főleg azokért, akik hirtelen halállal hálnak meg; azokért, akik a legvétkesebbek, a legelhagyatottabbak.

ÁLTALA, VELE, BENNE...

Mert Általa — az Úr Krisztus által — Vele és Benne van Neked, mindenható Atyaisten minden tiszteleted és dicsőséged.

Gondolkozzál ezen a ponton, mert ez a szentmise tetőpontja, az a pillanat, midőn Krisztus valóban fel-

ajánlja magát az Atyának. Éljen úgy, hogy életedben minden tiszteletet és dicsőséget adjon Istennek.

Minden fáradságod, örömed, fájdalmad, munkád, bizonytalanságod s főként állapotbeli kötetességed, hivatásod, családi kötelezettségeid, bármi vagy is, ügyvéd, tanár, orvos, hivatalnok, iparos, bankár, vagy egyszerű munkás, minden, de minden Isten tiszteletét és dicsőségét szolgálja Krisztus által, Krisztussal, Krisztusban. Hiszen egyetlen titokzatos testet alkotunk mindannyian Általa, Vele és Benne.

Hiszel-e igazán ebben a mélyéges igazságban?

És ha igen, hiheted-e még, hogy életed nehéz, elviselhetetlen, mert esetleg nehéz testi munkát végzel? Hiszen tudod, hogy bármit teszel is, minden Isten tiszteletét és dicsőségét öregbíti.

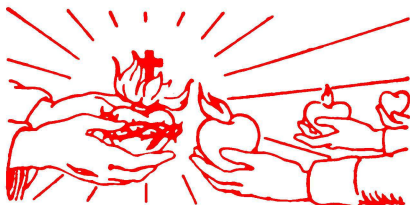
Ez az alkalmas pillanat, hogy át-

éld ezt az igazságot és ezentúl az öröm és szentség szellemében töltsd egész napodat.

IV. AZ ÁLDOZÁS

A MIATYÁNK

A pap hangosan mondja a legkiválóbb imát, amelyre az Úr Jézus tanított.

Mondd a pappal, szemedet az Ostyára irányítva. Alkalmazd az ima kéréseit egyéni, keresztény és apostoli életedre.

„Legyen meg a Te akaratod!”

Neked is be kell töltened a jó Isten akaratát.

Vajjon megteszed-e? Tudod nagyon jól, mi az Isten akarata veled szemben.

Lelkismereted, tanácsadóid, szü-

leid, nevelőid mind segítenek Isten akaratának felismerésében.

Megvalósítod-e valóban a szent akaratot?

Kérd az anyagi kenyeret, amelyet anyai gyermek és munkanélküli nélkülöz.

„Arcod verítékével eszed kenyeredet.”

De honnan vegyen kenyeret, aki-
nek nincs munkája? Gondolj ezek-
re, imádkozz érettük.

Kérd Istentől a lelki kenyeret is,
azaz a kegyelmet, amely segít az
élet szenvedéseinek elviselésében.

AZ ÁLDOZÁS

A pap megtöri a szent Ostyát.

Egy részét beleteszi a kehelybe.

Ez ugyanazon búzából készült,
mint azok a kis ostyák, amelyeket
ma vesznek magukhoz az áldozók.

Ugyanazon búzából készült az az

ostya is, amelyet te veszel magadhoz, ha áldozni fogsz e szentmisén.

Mily szép képe ez a szent egyesülésnek, mely Jézus összes testvérei között megvalósul, midőn táplálékul adja magát az embereknek!

Milyen jó érezni ezt az általános testvériséget a szociális forrongások, a népek közötti versengés, a testvérgyűlöletnek ebben a korszakában!

„Karácsony éjszaka van a betlehemi ferencesek templomának egyik kápolnájában.

A zarándokok ott térdelnek az oltár lépcsőin.

A keletiek között ott vannak a nyugatiak is: hollandok, németek, amerikaiak.

A testvériség kimondhatatlan érzése fog el e pillanatban.

Úgy tetszik nekem, hogy szívem kitágul, elolvad Krisztus végtelen szívében.

Egy hely szabad még. Odasietek. Letérdelek én is testvéreimmel s velük együtt a szent Ostya felé nyujtom ajkamat.”

Bertrand Lajos, a francia Akadémia tagja írja e sorokat.

És te miért tartanád távol magadat a jó Isten ez adományától, e tápláléktól, amelyre lelkednek oly nagy szüksége van?

Jegyezd meg, hogy csak az egyesül igazán a szentmisével, aki szentségileg áldozik.

Élni akarod szentmisédet egész napon, egész héten át? Azt akarod, hogy életed istenivé váljék, hogy embertársaid üdvét szolgálhasd? Akkor valamiképpen át kell venned Jézus magatartását.

Ennek pedig legkiválóbb eszköze a szentáldozás. Áldozni mindenk előtt annyit jelent, mint részesedni Isten és felebarátaink áldozatának csodálatos gyümölcseiben.

Járulj tehát minden vasárnap a szentáldozáshoz, hacsak súlyos akadály nem tart vissza. Sőt áldozál gyakrabban is; ha teheted, minden nap.

Sokan, akik nem áldoznak minden vasárnap, megtennék, ha megértenék a szentáldozás életükre kiható fontosságát.

Nincs-e szükséged Jézusra?

Nem akarnád-e Rá bízni mindazt, ami szíveden fekszik: örömeidet, bajaidat, szenvedéseidet, apostoli próbálkozásaidat?

Nem akarod-e Neki ismételten elmondani, hogy szereted, hogy számitasz a segítségére munkádban?

Mennyivel jobb lenne heted, ha Őt szívedben magaddal vinnéd!

De mit tart vissza?

Nem vagy méltó? Ki tarthatja magát méltónak az angyalok kegyérére? És éppen azért kell áldozni, hogy méltók legyünk rá. A

szentáldozás nem jutalom, hanem megerősítés.

A szentáldozás a lélek szent és erősítő tápláléka, amelyet azért veszünk magunkhoz, hogy éljünk, hogy erőt nyerjünk a Jézussal való egyesülésre és valóban felajánljuk Istennek mindennapi életünket.

A szentáldozás nem édesség, nem csemege, hanem tápláló mindennapi kenyér. Így akarja Jézus önnön életét a te megkeresztelt lelkedbe önteni, amelyben Ő valósággal él.

— De nem vagyok elkészülve és nem is tudok elkészülni.

— Hogy lehet ez? Hiszen a papal együtt mutattad be a szentmisét, szereplő voltál azon és te még más előkészületet akarsz?

Mi fölségesebbet, teljesebbet óhajthatsz előkészületül, mint a szentmisének figyelemmel és áhítattal elmondott imáit?

A pap sem mond mást. Jézus

sem mondott egyebet, mielőtt először adta szent Testét és Vérének apostolainak.

Az imént kérted a Miatyánkban a lelki kenyeret, amely nélkül a lélek nem élhet, amint a test sem élhet anyagi kenyér nélkül.

Kérted, és most, mikor a pap és Jézus felajánlják, mikor felszólítanak vételére, visszautasítod, helyeden maradsz, mintha megvetnéd.

Ha mégis — akaratodtól független okokból — lehetetlenség áldoznod, végezz legalább lelki áldozást, azaz óhajtsd forrón magadhoz venni Jézust, beszélj Vele, mintha szentségileg szívedben lenne.

Egyesülj mindazokkal, akik magukhoz vették, vagy magukhoz fogják venni a nap folyamán templomodban, hazádban, az egész világon.

Vajjon sokan lesznek-e? Igen! De sajnos sokkal többen vannak azok, akik tudatlanságból, gyengeségből,

gondatlanságból, vagy megvetésből távortartják magukat a fehér Ostyától.

Kérd Urunkat, sokasítsa meg azok számát, akik magukhoz akarják venni és viszonzni akarják szeretetét.

HÁLAADÁS

Szentáldozás után — még akkor is, ha nem áldoztál volna, — a szentmise utolsó perceiben hálaadást kell végezned. Köszönd meg Jézusnak, hogy a szentáldozásban neked adta magát, hogy feláldozta magát érted a szentmisében.

Köszönd meg, hogy életével a te életedet is feláldozta Atyjának.

Mondd el újból vele felajánlási imádat: „Fogadd el, Uram Jézus életemet, örömeimet, fájdalmaimat, napi munkámat, apostolkodásomat egyesítve életeddel, örömeiddel, fáj-

dalmaiddal, munkáddal és apostolkodásoddal.”

Kérj tanácsot tőle és imádkozzál különösen azért a lélekért, akivel jót szeretnél tenni. Imádkozzál minden keresztény és nem keresztény testvéredért.

BEFEJEZŐ IMÁK

UTOLSÓ ELHATÁROZÁSOK

A szentmise bevégeződik.

A pap megáld. Erősítsd meg az utolsó evangéliumnál Jézusban, megtestesülésében és megváltásában való hitedet.

Gondold meg, hogy Jézus nem hiába jött értünk a világra. Halálát azért ajánlotta fel, hogy megváltson téged és az egész emberiséget.

A szentmisének vége.

E félóra életed legértékesebb percei közé tartozik. Ha igazán átélted a szentmisét, az átalakított. Jobb

vagy, mikor kijössz a templomból. Közelebb jutottál most Jézushoz, mert jobban megértetted, mennyire szeret és mennyire kell neked is Őt szeretned. Légy tehát jobb keresztény, tevékenyebb apostol, aki sohasem csügged el a nehézségek miatt, aki mindig bízik, mert tudja, hogy Jézust mindig feltalálja a vasárnapi szentmisében. **A te szentmisédben.**

Valamivel többet kell ezután tenned, mivel jelen voltál a szentmisén.

Ennek emlékét meg kell őrizned lelkedben.

Mutasd meg, hogy azok, akik szentmisére járnak, akik átélik szentmiséjüket, azok alázatosan és őszintén rajta vannak, hogy különbek legyenek, mint azok, akik nem hallgatnak szentmisét.

Ritkaság és nehéz különbnek lenni.

Mégis, kísérel meg bátran és meglátod, erőt kapsz hozzá, ha életedet egyesíted szentmiséddel.

De próbáld megismertetni Krisztust testvéreiddel is.

Mennyit szenvednek azok, mert nem ismerik Őt! Neked, keresztény katolikusnak kell elvinned Jézust másokhoz.

Vasárnapi szentmiséd fogja neked visszaadni Jézust, az fog arra segíteni, hogy testvéreid számára **világosság** légy, mely fényt áraszt, **igazság**, mely megszabadít és **élet**, mely megvált.

TARTALOM

Előszó a III. kiadáshoz	—	—	—	—	7
Szeressük a szentmisét	—	—	—	—	9
Megérteni a szentmisét	—	—	—	—	10
Megértetted ezt?	—	—	—	—	12
A szentmise és te	—	—	—	—	14
Ott voltam	—	—	—	—	15
A szentmise és mindennapi életed	—	—	—	—	16
A liturgikus cselekmény	—	—	—	—	18
A négyfelvonásos színjáték	—	—	—	—	20
I. Az előmise	—	—	—	—	23
Bocsánatkérés és könyörgések	—	—	—	—	25
Tanulni és hinni	—	—	—	—	29
II. A felajánlás	—	—	—	—	31
A vízcsepp	—	—	—	—	33
Életed felajánlása	—	—	—	—	38
III. Az átváltozás	—	—	—	—	41
Az általános ima	—	—	—	—	43
Valóságos jelenlét	—	—	—	—	47
Megemlékezés a holtakról	—	—	—	—	52
Átala, vele, benne	—	—	—	—	53
IV. Az áldozás	—	—	—	—	57
A miatyánk	—	—	—	—	59
Az áldozás	—	—	—	—	60
Hálaadás	—	—	—	—	66
Befejező imák, utolsó elhatározások	—	—	—	—	67

50. Dutil Gaston
SZENTMISÉD ÉS ÉLETED
72 oldal, III. kiadás, 1.50 P
-

51. P. Considine
REMÉNYKEDJUNK ISTENBEN!
136 oldal, ára 2.— P
-

52. P. Considine
AZ ISTENI KISDED TANÍTÁSA
48 oldal, ára 1.— P.
-

53. Erdey Ferenc
ENGESZTELEÉS
106 oldal, ára 1.70 P.
-

54. Kőműves Éva
AZ ESZMÉNYI LEÁNY
128 oldal, 1.50 P

